

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 203/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. Š., H., zastúpeného advokátom Mgr. D. Š., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 64/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Š. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. apríla 2012 doručená sťažnosť M. Š., H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. D. Š., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 64/2011.

Z obsahu sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že 7. apríla 2011 bol okresnému súdu doručený návrh navrhovateľa na určenie existencie záložného práva k nehnuteľnostiam; konanie je vedené pod sp. zn. 5 Cb 64/2011.

Uznesením č. k. 5 Cb 64/2011-270 z 9. novembra 2011 okresný súd rozhodol, že príberá sťažovateľa ako odporcu v 8. rade do konania na strane odporcov, predbežným opatrením sťažovateľovi uložil, aby nenakladal s nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa v k. ú. H., a zároveň pripustil zmenu petitu návrhu navrhovateľa. Rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 21. novembra 2011 a 2. decembra 2011 podal proti nemu odvolanie.

Sťažovateľ uviedol, že vec sa stále nachádza na okresnom súde, a to bez toho, aby bola predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o jeho odvolaní. Podľa jeho názoru okresný súd koná priveľmi liknavo a spomalene a takýto postup priamo nabúrava jeho dôveru v spravodlivé a erudované súdnictvo. Sťažovateľ je udržiavaný v stave právnej neistoty, pretože práca súdu nebola organizovaná tak, aby bola vec rozhodnutá bez zbytočných prieťahov. V predmetnom konaní dochádza k prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V súvislosti s vyčerpaním právnych prostriedkov ochrany svojich základných práv a slobôd v zmysle § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľ poukázal na uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 154/06 a uviedol, že aj keby podal sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu, touto by vzhľadom

na neadekvátnu dĺžku konania náprava už nebola možná, čím sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa.

V petite sťažnosti sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu „*v úkonoch súdu prvého stupňa v konaní o odvolaní proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia*“ v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 64/2011 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietáhov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadostučinenie v sume 4 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 269,58 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cb 64/2011, ktorý po vydaní a doručení mu uznesenia č. k. 5 Cb 64/2011-270 z 9. novembra 2011 (ktorým pribral sťažovateľa ako odporcu v 8. rade do konania na strane odporcov, predbežným opatrením sťažovateľovi uložil, aby nenakladal s nehnuteľnosťou nachádzajúcou sa v k. ú. H., a pripustil zmenu petitu návrhu navrhovateľa) dosiaľ nepredložil odvolanie sťažovateľa z 2. decembra 2011 proti uvedenému uzneseniu okresného súdu na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Sťažovateľ uviedol, že na ochranu označených práv nepodal sťažnosť predsedovi okresného súdu podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pretože touto by náprava daného stavu už nebola možná, a tým sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

1. Ústavný súd konštatuje, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 5 Cb 64/2011 začalo na základe návrhu navrhovateľa doručeného okresnému súdu 7. apríla 2011 (t. j. trvá rok a jeden mesiac), pričom dosiaľ nebolo rozhodnuté vo veci samej. Sťažovateľ sa stal účastníkom tohto konania v zmysle uznesenia okresného súdu č. k. 5 Cb 64/2011-270 z 9. novembra 2011 doručeného mu 21. novembra 2011.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto právu

len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02).

Z judikatúry ústavného súdu rovnako vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 35/01, III. ÚS 103/05).

Ústavný súd nesúhlasí s názorom sťažovateľa, že nie je možná náprava daného stavu sťažnosťou na priet'ahy v konaní podanou predsedovi okresného súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Takýto prostriedok nápravy za účinný považuje aj Európsky súd pre ľudské práva, keď posudzuje námietku porušenia práva na prejednanie veci súdom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Zmyslom a účelom realizácie zásady vyčerpania opravných prostriedkov a iných právnych prostriedkov na ochranu základných práv a slobôd je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci, teda aj všeobecných súdov v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Táto zásada vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorej ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Nevyčerpanie uvedeného právneho prostriedku ochrany základných práv a slobôd sťažovateľa je v danom prípade dôvodom odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. mája 2012